

دام تزویر نمودند به چه سان قرآن را

ن — پایش

قرآن ، کلام خدا در بگرام به آتش کشیده شد ، گفتند که این کار عمدی نبود (من به تصادفی بودن آن شک دارم و به اقدام محاسبه شده ی حداقل بخشی از محافل قدرت آمریکائیان جهت بکار برد آن در مبارزات ریاست جمهوری متیقن مردم معتقد و بی خبر از بازی های سیاسی و استخباراتی به جاده ها ریختند ، کشتند و کشته شدند ، سوختاندن و ، نابود کردند، کسی نگفت که ضارب و مضروب در قرآن سوزی چه نقشی داشتند که به چنین روزی افتادند و آنچه انجام یافت با احکام قرآن به چه پیمانه مطابقت دارد ؟) و اما این حادثه فجیع (قرآن سوزی) همچون غنیمتی باد آورده به سرعت توجه سیاست بازان « کافر» و « مسلمان » را بخود جذب نمود

همزمان با معذرت خواهی مقامات رهبری ملکی و نظامی ایالات متحده آمریکا از مردم افغانستان یعنی در واقع قبول مسولیت این حادثه، با ریس شورای علما و روحانیون ولایت بغلان در تلویزیون آریانای آقای بیات ، به حیث خبر داغ ، در سرویس خبری مصاحبه بعمل آمد و طی آن اعلام گردد که یک جلد قرآن نفیس و گران قیمت (معادل بیست هزار دالر) که در یک کشور غیر مسلمان طبع و آراسته شده توسط یک تبعه روسی به این شورا اهدا گردیده است ، بدون شک که دستهای بودند تا با استفاده از فضای بعد از قرآن سوزی و واسطه قرار دادن رئیس شورای مذکور، بدون آنکه اظهار نمایند ، مقایسه ای برقرار کنند و به مردم بگویند که ببینید آن یکی آتش میزندو این دیگر با آب طلا مینویسدش .

عده بی برهنه تر از مسله استفاده نمودند و از معذرت خواهی مقامات آمریکایی به حیث حربه بر علیه رقیب انتخاباتی در کارزار انتخابات سود جستند در عین حال صدای همزمان و همسانی از گلوی طالبان ، احزاب اسلامی پاکستانی ساخت (آی . ایس . آی) و آخذ های ایرانی بلند گردید که مردم افغانستان اعتراض مدنی کافی نیست ، قیام کنید ، . و خود از « غوندی خیر » آتش افروخته خود را تماشا میکنند . براندازید و بسوزانید

شنیده بودم که « دملا خیر په بی خیری کی دی » و شورای علما و روحانیون افغانستان ، درین بی خیری ، در پی « خیر » خویش برآمدند و در اعلامیه خود همزمان با تقیح این حادثه از لحاظ حجم و محتوا بر دو مسله (سپردن زندانها به حکومت افغانستان وزن ستیزی) تکیه اساسی بعمل آوردند ، سخن از اصالت مرد بر زن ، مکلفیت های زنان و دختران و اجتناب آنان (زنان) از « اختلاط با مردان بیگانه در عرصه های مختلف اجتماعی مانند تحصیل ، بازار ، دفاتر وسایر شون زنده گی» و « اجتناب از سفر بدون محرم شرعی» بمیان کشیدند تا بدین وسیله برای « روزمبادا» (بازگشت محتمل و پیروزمند طالبان) جایگاه خود را بیمه کرده باشند. آقای کرزی نیز با استفاده از فضای ملتهب ناشی از قرآن سوزی بر مطالبه زندانها پافشاری دارد تا در معامله با طالبان دست خالی نباشد .

بقول معروف « هرکس برای مرده خود گریه کرد » . از « کافران» که توقع ترس از قرآن و ترس از غضب خدا بیهوده است ولی شما مسلمان ها ، که قرآن را «دام تزویر» ساخته اید نمی ترسید که زده بی قرآن شوید؟؟ ویک سخن کوتاه با مردم ؛ آیا این همه دلایل روشن کافی نیست تا بر نیت شیدان سیاست باز شک کنیم و اجازه ندهیم از مقدسات دینی مان بمتابه دانه در حلقه های دام تزویر، برای بدام انداختن مان استفاده کنند؟؟